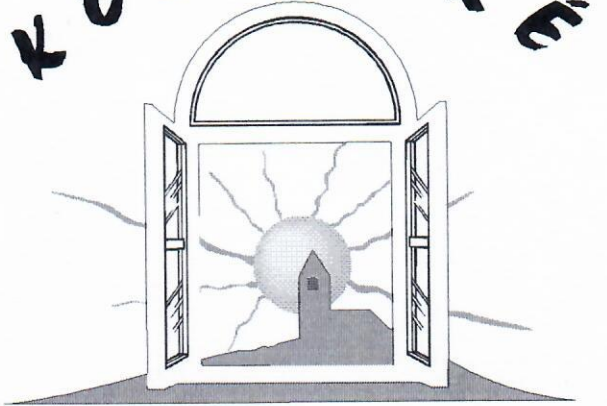

KOBERSKÉ

ROZHLEDY

Nepravidelný čtvrtletník

Ročník 8

Číslo 4

Prosinec 1999

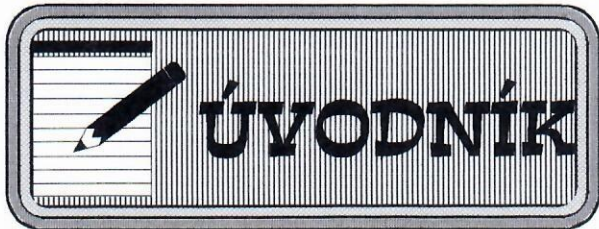
Cena Zdarma

OBSAH

Úvodník	(2)
Příspěvky, polemika	(3)
Slovo na závěr	(11)

Radostné vánoce a ještě radostnější nový rok

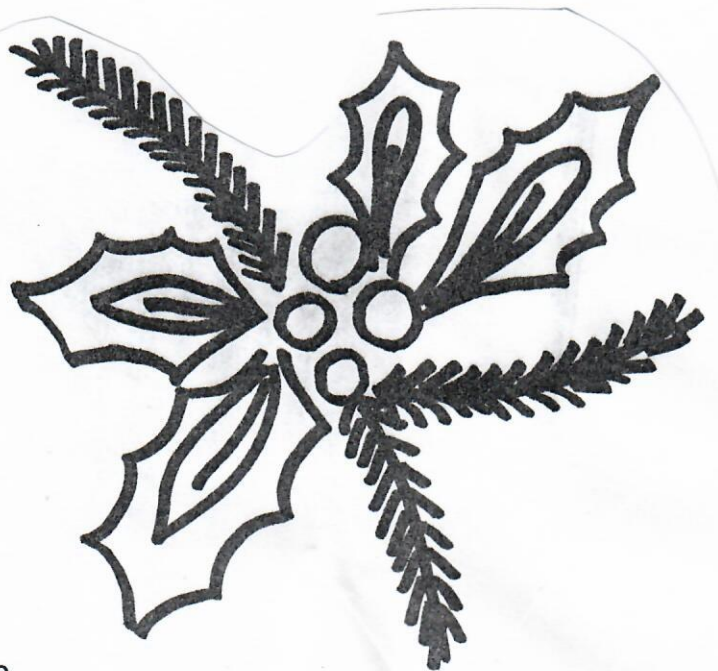
*Snad bude snít,
snad v jeho jiskření se země rozjasní,
snad budou Vánoce tak hezké, jako dřív,
tak čisté a tak prosté,
snad ještě v duši obrozeni v naděj nadechnem
než navždy obrátíme list..*

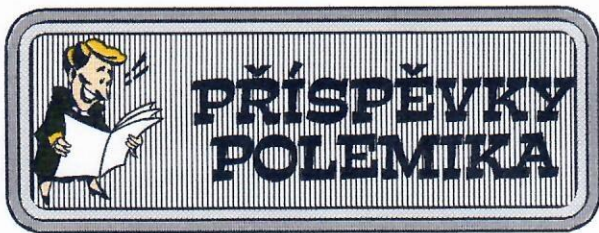
*Ta naše víska, tak jako tisíc let předtím,
bude slavít Vánoce. Čas radostný, čas naděje,
čas zamýšlení. Ať už je jejich původ jakýkoliv,
jsou uznávány všemi, kdož podlehlí jejich
kouzlu a tajemnu. Je to návrat k dětství, k
napjatému očekávání i drobné radosti, kterou
dáváme najevo svým bližním svou neokázalou
lásku. Nedejme si vzít tuto krásnou tradici
hrubými zásahy moderní doby, stavící na odív
velkolepost darů a nabubřelost publicity,
vyřvávané z tlampačů na každém rohu
významnějšího obchodu a dejme zaznít té
nejčistší struně své duše. Bez okázalosti,
prostě, ale co nejupřímněji. Není většího daru,
než podaná ruka, není většího daru, než
upřímné pohlázení, pohled do očí, laskavé
slovo. Není krásnější chvíle, než v kruhu svých
blízkých a není krásnějšího okamžiku než u
rozzářeného stromku s nelícenou radostí dětí a
pocitem něhy ke všem, kdož ji potřebují. Jak
krásné nám připadají ony chvíle ve verších
K.J.Erbena : "Hoj ty Štědrý večere, tajemný ty
svátku..". Ony jsou však takové i dnes, stačí*

*abychom si je takové udělali. Abychom se vzali
za ruce a sami zazpívali koledy. I neumělý
vlastní zpěv je lepší než stokrát omletá koleda
renomovaného umělce. Je totiž od srdce, nese
sebou kus nás samotných a rozdechává v nás to
nejkrásnější, jež dává našemu životu smysl:
totiž lásku a odpuštění..*

*Konec roku se přiblíží co nevidět. Tak
jako Vánoce to bude tentokrát konec roku
poslední ve 20 -tém století a 2 tisíciletí. Bez
ohledu na matematické vývody, jež sice správně
přidávají ještě jeden rok, ale neodstraní to, že
po půlnoci z 31.12 1999 už nikdy nebude v
našem letopočtu 1 na začátku. Přes noc tak
vstoupíme do nového věku a doba ještě
nedávná nám připadne jako dávnověk.
Radujme se. Radujme se, že jsme se té chvíle
dočkali, že můžeme začít nově, jeden s druhým
a pro druhého. Přejme si, abychom toho využili,
aby z nás byli lidé zrovna tak čisté, jako je
onen nepopsaný list této nové doby. A jaká
bude? Taková, jakou ji napíšeme. Přejme si a
udělejme všechno pro to, aby byla radostnější,
aby byla šťastnější..*

Jiří Slabotinský

HUBERTOVA JÍZDA V KOBEŘICÍCH

Na den 3. listopadu připadá svátek svatého Huberta, který je odpradávná patronem myslivců. Zatímco pro myslivce začíná v tomto období čas jejich společných honů, pro příznivce a přátele koní je svátek tohoto světce spojen s ukončením předchozí jezdecké sezóny. V této souvislosti jsou v různých koutech naší vlasti pořádány tzv. "Hubertovy jízdy". A protože i v Kobeřicích u Brna má chov koní bohaté tradice a i v současné době se zde tato oblast těší poměrně velké oblibě, proběhlo rozloučení s uplynulou sezónou i v naší obci a jejím okolí. Současně šlo i o formu poděkování všem ošetřovatelům a milovníkům koní, kteří se o ně v průběhu celého roku starali, za jejich péči a přízeň.

V neděli 7. listopadu dopoledne se do Kobeřic sjeli chovatelé a příznivci koní z Otnic, Šaratic a Uhřic, aby se i oni společně s koberskými "koňáky" důstojně rozloučili s právě uplynulou sezónou. Celkem deset koní "pod sedlem" a k tomu čtyři páry zapřažené v různých druzích povozů, se společně za typického klapotu kopyt vydali obcí. Spatřit jsme zde mohli pěknou páru koní se svátečními postroji, zapřažených do velmi pěkné a zachovalé "bryčky". Do Kobeřic je z Vážan nad Litavou přivezl pan Jiří Dostál spolu s p. Václavem Matyášem. Jejich osádku dále tvořil velký příznivec koní p. František

Urban se svojí paní Vlastou. K vidění byla i velmi pěkná pára těžkých hřebců ze Žarošic, kteří v sobě nezapřeli přirozený temperament a poslušnost z práce v lese. Spolu s jejich pánem přijel do Kobeřic i pan František Pěňčík z Uhřic, známý spíše pod přezdívkou "Synek". Koberskými zástupci zde byly dva páry koní řízené p. Miroslavem Kočovským a Jiřím Melkusem. V čele tohoto poněkud zvláštního průvodu se na koberských koních předvedly slečna Kamila Plšková a Petra Přerovská. Po projíždce obcí se účastníci této krásné tradice ponořili do podzimek zbarveného lesa, aby se pokochali jeho půvabem. Okružní jízdu lesem kolem "Třech bratrů" a koberských rybníků ukončili krátkým společným posezením na chatě Mysliveckého sdružení v Kobeřicích.

To vše se událo jen díky obětavosti, nadšení a elánu několika málo lidí, pro něž je koníčkem opravdový kůň. A takovým člověkem je i p. Josef Urban, který byl hlavním tvůrcem a organizátorem této krásné zvyklosti. Byl to on, který na začátku všechny účastníky osobně velmi srdečně přivítal, aby se posléze s černým kloboukem na hlavě a lehkostí i přes dosažený věk jemu vlastní, vyhoupl do sedla té "své kobylinky" a vydal se na koberskou "Hubertovu jízdu". Lze si snad jen přát, aby se tak i do budoucna obnovila pěkná tradice. Snad i v souvislosti s připravovaným sjezdem rodáků v příštím roce může být inspirací k zamyšlení.

Zdeněk Ondráček, st.

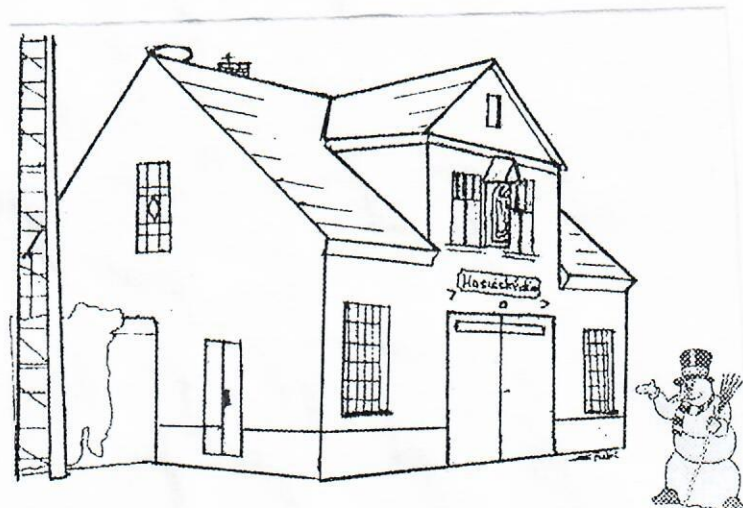

VESELÉ VÁNOCE A ŠTASTNÝ NOVÝ ROK

Tato slova jsou snad nejpoužívanějším sloganem vánočního a novoročního přání na sklonku každého roku. Aby však byly vánoce opravdu veselé a nový rok šťastný, to mnohdy nestačí si jen přát, ale je k tomu třeba také alespoň něco málo udělat.

Jak o vánočních svátcích, tak i na sklonku roku se snažíme, aby rodině nic nechybělo, aby toto poněkud zvláštní období bylo plné rodinné pohody a dětské radosti. A s tím přichází každoročně používání různých efektů, od domácích svícnů počínaje a pyrotechnickými efekty konče. Snad někdo namítne, že prodávaná pyrotechnika je bezpečná. Jistě, ale každý takový prostředek je bezpečný za určitých okolností a dodržení daných pravidel. O tom, že i obyčejná světlice dokáže zapálit, nechce možná nikdo slyšet, ale konkrétní případy hovoří zcela jasně. K tomu můžeme v mrazivých dnech přidat nebezpečí od rozpálených tepelných spotřebičů. Jak lehce hořlavé jsou moderní domácí textilie jako jsou záclony, si mnohdy ani neuvědomujeme. Možná si nyní říkáte, proč zrovna mě jsou připomínány tyto skutečnosti. Neúprosná vánoční a novoroční statistika však hovoří zcela jasně. Zvláště v letošním roce budou oslavy a přivítání roku 2000 zřejmě trochu intenzivnější. Mějme tedy tyto skutečnosti v období vánoc a zvláště při oslavách nového roku na paměti, aby vánoce byly opravdu veselé a nový rok šťastný.

Zdeněk Ondráček, ml.

***Členové sboru dobrovolných
hasičů v Koberčicích u Brna přejí
všem klidné, všedních starostí
prosté prožití svátků, jimiž končí
se roku každého běh a v novém
roce 2000 pak bohatý počet dnů,
jež dokáží naplnit onen
příjemnější díl lidského žití.***

1880

2000

Deset let znovuzrozené obce

Deset let je doba, kterou již lze bilancovat. Právě deset let uplynulo od doby, kdy se do pohybu dala lavina změn, jejichž impulsem se stala drasticky potlačovaná manifestace studentů k uctění památky 17. listopadu. Datum, vztahující se k roku 1939, uměle zastíňované po léta povinnými oslavami Velké říjnové socialistické revoluce (zkráceně VŘSR), která byla zrovna tak česká, jako Den díkůvzdání v Americe. Tehdy 17. listopadu roku 1939, stejně jako o padesát let později roku 1989, to byla generace těch nejmladších, kteří pozvedli otevřeně svůj hlas proti útlaku a omezování svobody a svéprávnosti a zachránili naši národní reputaci, jež místo otevřeného odporu se propadala do reptající servilnosti. Byli to oni, kdo pochodeň nové doby, doby nenásilného převzetí odpovědnosti sami za sebe, roznášeli do jednotlivých míst, do jednotlivých obcí, k jednotlivým lidem. Byli to také oni, kdo naráželi na nepochopení, ba odpor a byli dokonce vykazováni, jako nežádoucí.

Tak přišli také k nám a zpočátku prostor ke slyšení z oficiálních míst nedostali. Pozdější shromáždění bylo o to bouřlivější. Stalo se tak však až v pátek 8. prosince 1989, kdy studenti lékařské fakulty (tehdy ještě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně, zkráceně UJEP) vedeni studentem Valevem pomáhali ustavit Občanské fórum, nepolitické sdružení občanů, usilujících nenásilnou cestou o převzetí moci a odpovědnosti za správu věcí veřejných. Snaha o větší demokratizaci, názorovou svobodu se setkala s velikým ohlasem. Stručný dobový zápis o tom píše: "Toto shromáždění bylo nebyvale hojně navštíveno

občany Koberic, kteří tímto manifestovali zájem o současnou politickou situaci a prohlubování demokratického principu vývoje našeho státu.."

Vzniklé OF se mělo čile k světu. Podpora občanů v roce 1990 byla nebývalá. Jedno shromáždění střídalo druhé a všechna byla charakterizována nejen hojnou účastí, ale také nebývalou aktivitou občanů. Problémů bylo víc než dost a ke každému byli zváni lidé odpovědní za jejich řešení. Tolik funkcionářů obec do této doby neviděla. I na kulturu se dostalo. Pomáhala udržovat naději, že ".jednou bude líp."

Jak postupoval čas a nad entuziasmem začala převládat odpovědnost, docházelo k postupnému třibení názorů. Od radikálních až po vysloveně smířlivé a bezvýhodné. Nadšení opadávalo, zvláště po názorových střetech a mnozí nadšenci se raději vytratilí do poklidných vod domácího života, než by postupovali stresové konflikty mnohdy dosti nekritických spoluobčanů. To už proběhlo osamostatnění obce od Slavkova u Brna. Tehdy ze 404 účastníků se občanů se 367 vyslovilo pro osamostatnění, 6 bylo proti a 31 se buď zdrželo nebo nevyjádřilo. Docházelo také ke střetům s OF ve Slavkově u Brna, kde bylo silně kritizováno vystoupení poslance MěNV za Koberice při posuzování studentských aktivit. Všichni se museli učit toleranci a demokracii. Minulostí byli poznamenáni všichni, jak ti co jim vyhovovala tak ti, které více či méně postihla.

První svobodné volby v roce 1990 znovu vrátily obci "vládu věcí svých". Vůle občanů byla modifikována poměrným volebním zákonem, což ne vždy odpovídalo počtu hlasů a vyvolalo některá rozladění. Byly to však volby demokratické, které vycházely ze

svobodného rozhodnutí každého jednotlivce a zvoleným dávaly oprávněný mandát, nepochybnitelný jednostranným diktátem předchozích voleb.

Od těch dob proběhly volby ještě dvakrát. Sedmičlenné zastupitelstvo se výrazně proměnilo. Na funkčnost stabilizovaného obecního úřadu to však nemělo žádný vliv. Za nastoupenou cestu hovoří výsledky. Obec se proměnila. Stala se významnou součástí regionu i okresu, podstatně změnila svůj vzhled, dopomohla modernizaci téměř všech domácností, oživila kulturu, zmodernizovala i stabilizovala školu, zlepšila sociální péči pro starší lidi i sociálně slabší, rozšířila možnosti sportovního vyžití, stabilizovala dopravní obslužnost, vytváří perspektivy dalšího rozvoje a zvyšování počtu obyvatel, zlepšuje se propagace a informovanost občanů, chystají se významnější proměny celého regionu. Ne všechno se daří uskutečňovat, ne všichni jsou spokojeni. To snad ani není možné a takové představy snad také nikdo nemá a ani neočekává.

Deset let uplynulo a stojíme na prahu dalšího tisíciletí. Mnozí studenti už mají své rodiny a ve své profesi i povolání poznávají rub i líc toho, čemu propůjčili svůj mladiství elán. Poznali výhody volnosti, svobody rozhodování i odpovědnosti každý sám za sebe, nevděk i závist a také aroganci, bezohlednost a kariérismus. Bohužel i to je demokracie, která si lidi nevybírá.

Těch deset let se podepsalo i na těch, kteří s nadšením vítali změny, přebírali na sebe odpovědnost a překonávali pocity zklamání. Ve vlasech mnohých se objevilo více šedi, do tváří se jim vryly vrásky, někteří svůj běh museli předčasně ukončit. Jsou i takoví, co zatrpkli a uzavřeli se do své ulity, uznávajice

jen svou pravdu. Jedno však zůstalo společné - všichni jsme lidé žijící na jedné lodi téže vesnice, dýchající stejný vzduch, hledající to nejlepší. Všichni jistě pro sebe a své rodiny, většina jistě také pro svoji obec. Ta totiž zůstane. Naše životy jsou však pomíjivé.

Za vším, co zůstává, ať v myslích či ve statcích, je vhodné a žádoucí se ohlídnout. Je v tom kus plodného života, kus sebeobětování do budoucnosti. A v tomto smyslu těch deset let nebylo marných. Za těch deset let se sluší poděkovat.

Díky vám, studenti.

Jiří Slabotinský

VÁNOCE, VÁNOCE, PŘICHÁZEJÍ

Již za několik málo dnů se rozzáří stromečky, rozjasní hvězdy na obloze a my víme, že přicházejí vánoce. Svátky klidu a pohody, kdy vzpomínáme narození Krista Pána.

I naše obec si tuto dobu vánoční připomene

štedrovečerním koledováním
v obci 24.12.1999 od 16.⁰⁰ hodin.

Zdena Hrabovská

VÁNOČNÍ BESÍDKA

*Kulturně-školská komise při
Obecním úřadu v Kobeřicích u Brna, spolu
s žáky MŠ, ZŠ, ZUŠ Vás zvou*

26.12.1999 v 16.⁰⁰ hodin
na vánoční besídku
do románského kostelíka sv. Jiljí.

*Zveme všechny občany naší obce
trvale bydlící i chalupáře, mladé i starší,
věřící i nevěřící.*

Kulturně-školská komise

VÁNOČNÍ ČAS

Jaroslav Míšek

Přichází pomalu,
ten vánoční čas,
čas plný kouzel,
čas plný krás.

Stromeček za dveřmi,
opojná vůně jehličí,
čas kdy se nespěchá,
čas kdy se nekřičí.

K dárkům přibalit
pro štěstí šupiny,
figurku z betlému
nenechat na skříni.

Zvoneček zazvoní,
koledu nám zazpívá,
polévka zavoní,
štedrý večer začíná.

Dnes se i přání
snad vyplní snáz,
v čase plném kouzel,
v čase plném krás.

NA SVATÉHO MIKULÁŠE

Zdeněk Pohl

Již kolik let čert po vsi chodí.
A ještě nezavítal do hospody.
Tam přec pravá hříchů líheň
Tam pekelná se hasí žízeň.
Tam ze všech koutů slyšet klení.
Tam je hříchů hromadění.
Čert snadnou roli by zde měl.
Tam vybírat by nemusel.
Po řadě by hosty bral.
Jeden, dva, tři, čtyři, pět.
Až nikdo by tam nezůstal.
Ve stropě by zbyla díra.
Jako kdysi po Faustovi.
S kouřem cigár by smísila se síra.
A pak k branám pekelným.
Uletěl by s hospodským.
Strach mne jímá, v zádech mrazí.
Co kdyby čert byl čertem činu?
Ale pekelný nos přecitlivý.
Tu dobře čichá čertovinu.
Proto když k nám z pekla sletí.
Na svatého Mikuláše.
Napravuje jenom děti.
Jak mu samo peklo káže.
O hospodu nezavadí.
To by s peklem špatné bylo.
Do týdne by, lidi zlatí.
Se úplně přelidnilo !!!

VÁNOCE, VÁNOCE

Vánoce, vánoce,
běda ó běda,
trneme co zase
bude vyvádět děda.

Když se k nám vánoce
na dohled přiblíží,
zapálí františky všude i ve spíži.
Hrstěmi purpury kouř ještě umocní,
dýmem se dusíme slepí a bezmocní.

Večer když zacinká Ježíškův zvoneček,
hledáme po hmatu,
kam nám dal stromeček.

Do dýmu dědovy prskavky zasyčí,
takže k nám každý rok přijedou hasiči.
Je to už tradice, jsou s dědou přátelé,
hoří jen purpura,
šťastné a veselé.

(pozn.: Převzato z časopisu "Mateřídouška")

PŘED NOVÝM VĚKEM

Milovými kroky kolem běží čas.
Mizí co bylo, než kdokoli se nadál z nás.
Jen co staré mine, nové přiletí.
Rázem jsme v novém tisíciletí.

Co přinese nám zatím nikdo netuší.
Možná nic, možná překvapení, spíše však
smutek na duši,
že není více co dříve bylo..
I to, co se nám mnohdy nelíbilo.

Co bylo i nebylo dílem náhody.
Těch deset let, co jdeme cestou svobody,
pod medem slibů - nevyplněných,
v záchvěvech obětí - nedoceněných.

Těch přemnožených jevů pochybných až
negativních,
z nichž mnohý beze studu jen ty shora viní,
aniž by také zamyslel se trochu nad sebou.
Chyby si přiznat jenom čestní dovedou.

Svést vinu na ostatní - to jde lehce,
však pravdu slyšet - to se nechce.
Bez práce nejsou a nebudou dobré koláče.
A ten, kdo nechce dělat, ten ať nepláče.

Svět utíká nám, tam to mají lepší:
co oko zahlédne, celé srdce těší.
Však můžeme srovnávat se se světem,
když stěží před svým prahem zametem?

A proto zkusme všichni znova
vzít k svému srdci známá slova,
že vždy je každý štěstí svého strůjce,
ať byla či nebyla kdys revoluce.

To proto, aby se nás to nové milénium
neleklo.
A, nedejbože, aby nám pak ještě uteklo!
Kam? No třeba do Evropské unie.
A z nás by zbyly jenom mumie.
Vítejme tedy nový čas. A s úsměvem!
Když chceme, tak to také dovedem.

HA

TROCHA HUMORU NEUŠKODÍ

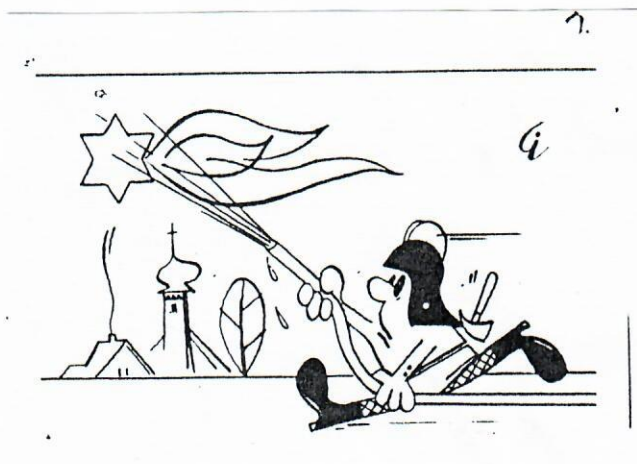
Předvánoční anketa na rozzářených ulicích.
Iniciátor zkoumá, co lidé kupují.
Zastaví také u důchodce Popelničky:
"Promiňte, že obtěžuji, mohl byste nám..."
"Jo mohl. a vy mně taky! "

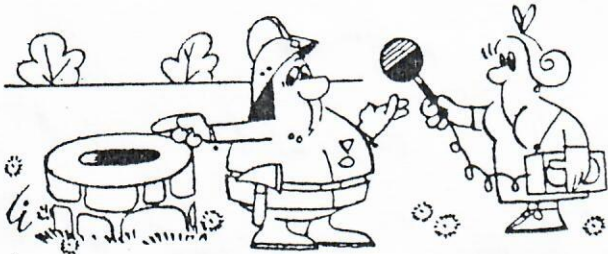
"Francku, gde si schováváš peníze, aby Ti je
Tvoje nenašla?"
"Do krabice s dřevými ponožkami!"

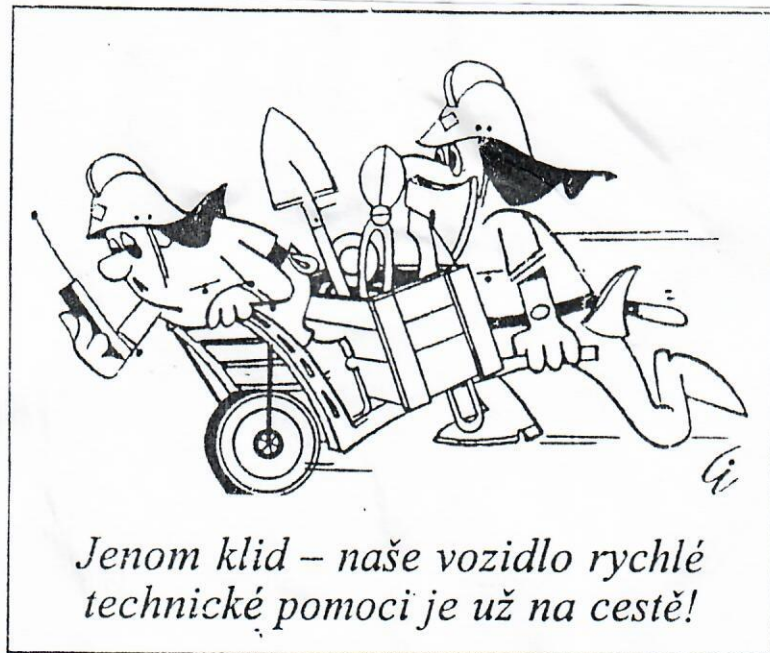
"Strýcu, Váš kůň kůří?", ptá se Jura Kravčák,
sedící v hospodě akorát u okna.
"Né!" békne strýc.
"Tož to Vám právě včil hoří maštal..."

Sedí dva v restauraci a filosofují:
 "Co myslíš, co je horší: požár nebo povodeň?"
 "Žízeň"

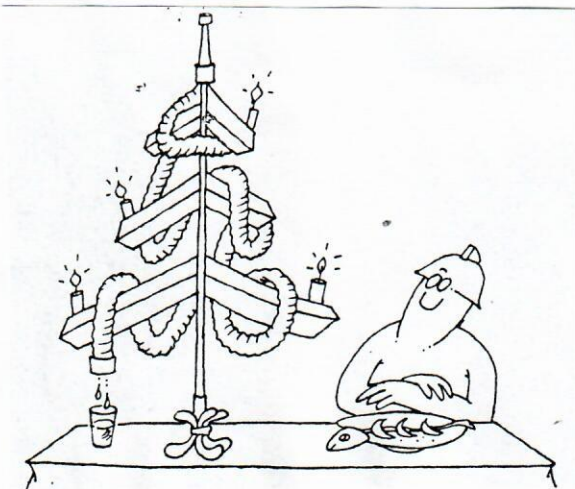

Odtud jsem vytáhl psa – sám nevím jak.

Jenom klid – naše vozidlo rychlé
 technické pomoci je už na cestě!

Matka praví ve vlaku svému malému synovi:
 "Proboha, zapomněla jsem vypnout žehličku!"
 "Neboj se mami, nevyhoříme."
 "Jak si můžeš být tak jistý?"
 "Protože jsem zapomněl zavřít kohoutek
 vodovodu v koupelně."

SLOVO NA ZÁVĚR

PF 2000

Život na konci tisíciletí, by měl být veselý. S humorem, který pramení z těch nejobyčejnějších věcí, ze života, tak, jak nám její dosud "naše řeč" přinášeli Matěj Čepa se Slávkem Foškovým. člověk se musí umět podívat sám na sebe s humorem, aby se nebral příliš vážně. Nabývá pak pocitu neomylnosti a neochovilné pravdivosti, která je stejně tak relationní, jako celý náš život ve světle tisíciletí. Už, když jsme počati, máme jistotu, že z tohoto světa odejdeme. A chceme-li přirovnat své životy ke květině, měli bychom jako ona, být utržena, alespoň zavonět. A také si uvědomit, že tu vůni neposuzuje ta květina, ale ti, kteří k ní čichají. Ti si ji také podle toho vybírají. A ten, kdo ji nabízí vždycky ji napřed očistí, aby její krása na tu chvíli její existence byla bez postřevy.

Očistíme se tedy také, nejen na těle, ale také na duši, abychom žili život radostnější. Proto před novým věkem i my prosíme, odpusťte, pokud jsme nesplnili všechno, co jste si přáli, pokud jsme neprojevíli dosti trpělivosti a tolerance pro vaše problémy, pokud jsme k vám nebyli vřelí a uctivější, pokud jsme službu zaměnili za poručnictví a věřte, že i my jsme jen lidé nedokonalí, s upřímnou snahou pomáhat a sloužit tak, jak nám to ukládá vaše důvěra, zákony i obecná morálka.

Vám, kteří jste třeba z neznalosti věci, zavřeli cestu k nám, podíváme ruku na smír. I vám sloužíme a budeme sloužit, aby život nás všech byl lepší a šťastnější.

Přejeme vám všem úsměv do vašich tváří a duši, neboť s úsměvem jde všechno mnohem lépe.

Váš

*starosta
Obecní zastupitelstvo
Obecní úřad
Redakce*

Vydává obec Koberžice u Brna

Redakce : *Obecní úřad Koberžice u Brna; Dolní 54; PSČ 684 01*
tel/fax: (05) 44222520 ■ e-mail: oukoberice@politavi.cz

Odpovědný redaktor : *ing. Jiří Slabotinský, CSc.*

Povoleno Okresním úřadem ve Vyškově ○ registrační číslo : OkÚ/VY/04/94

- *Zaslané příspěvky pokud nejsou vyžádány se nevracejí* ●
- *Příspěvky otiskujeme v původním znění, bez jazykových úprav* ●
- *Za otištěné příspěvky se honoráře nevyplácejí* ●